

Γραμμοῦλες γαλάξιες
 φειδωτὰ συρτὲς στοὺς χάρτες,
 στοὺς χάρτες
 ἢ ψιλὴ μῦτη τοῦ μολυβιοῦ ἄτρεμα σὰς παρακολουθεῖ
 ποτάμια·
 σταματᾷ στοὺς μικροὺς κύκλους τῶν χωριῶν·
 τῆς εἶνε γνώριμες οἱ γραμμὲς τῶν δρόμων καὶ τοῦ σιδηρόδρομου,
 οἱ βουνογραμμὲς.

Χάρτες, ἄψυχο χαρτί
 μὲ τί πάθος σήμερα σὰς ἐρευνᾷ
 ἥρεμη ἢ ψιλὴ μῦτη τοῦ μολυβιοῦ.

Γῇ τῆς δουλειᾶς,
 τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ καθημερινοῦ πένθους
 καὶ τῆς θανάσιμης πάλης τῆς δυστυχίας,

Γῇ καλοκαιριάτικων προῶνῶν,
 τόσο δροσερὴ, τόσο γαλήνια,

Ἐνάλαφρε ἴσκιε τῶν λαγκαδιῶν,
 χωριοῦδάκια στὶς βουνοπλαγιές,
 δρόμοι ἀνάμεσα σὲ λεῦκες,
 ποτάμια φειδωτὰ στὸν κάμπο,
 γραμμοῦλες γαλάξιες· —
 Καὶ σήμερα :

γῇ τῆς ἀγωνίας, ἄγωνα γῇ, πεθαμένη,
 καὶ σήμερα : χωριὰ καὶ στάνες
 εἶναι ρεῖπια.

Οἱ λεῦκες σχισμένες, ἀναιμικὲς
 κρέμονται σ' ὅλους τοὺς ξεχωσμένους δρόμους
 καὶ στὸν ὀρίζοντα κάθε ἀλλοτινοῦ λειβαδιοῦ
 μουγκρίζει τὸ κανόνι διαλαλῶντας τὴν καταστροφὴ·
 οἱ βραγιές τῶν χωραφιῶν εἶναι σπαρμένες μὲ κουφάρια.
 Σήμερα, γῇ, πέρα γιὰ πέρα εἶσαι τὸ κορμὶ μιᾶς πεθαμένης
 καὶ τὰ ποτάμια, γαλάξιες φλέβες τοῦ περνοῦσαν τὴ ζωντανὴ γῇ,
 σήμερα, κοκκινισμένα, κυλοῦν στὴ ματωμένη λάσπη.

Σήμερα ! ὦ χάρτες, ἀτάραχη ὄψη τοῦ κόσμου,
 χάρτες, ἄψυχο χαρτί,
 χάρτες, σπαραγμένη τοῦ κόσμου ὄψη,
 ἀπάνω σας μὲ ποιά θέρη, μὲ ποιὸ τρόπο σκύβω
 χαρτί ξεματισμένο, χαρτί βουτηγμένο στὸ αἷμα καὶ στὰ δάκρυα
 γῇ τοῦ φωνάζεις τὴ φρίκη, γῇ χορτασμένη ἀπὸ τὸ κακό.